

[Margrete Auken]

For man ved snart ikke hvilken gang er regeringen i sving med at udarbejde spareplaner til landets eller i hvert fald det betrængte erhvervslivs frelse. Ingen tror rigtig på, at det hjælper noget, heller ikke de, der er i gang, men da man ikke ved, hvad man ellers skal finde på, gør man dette for dog at gøre noget.

Og så overgår man hinanden i at råbe det højeste tal på de offentlige besparelser, som var det en auktion. Offentlige besparelser er ikke i sig selv et onde, visse problemer kan de ganske givet også løse. Men de er heller ikke i sig selv et gode, og beskæftigelsesproblemerne løser de slet ikke, tværtimod, medens det andet store problem, skævheden på betalingsbalancen, kun har ringe forbindelse med de offentlige udgifter.

At der i tæt sammenhæng med den økonomiske krise også er energi- og miljøkrise under opsejling, søger man at glemme. Nu skal der først gøres noget ved økonomien, siges der. Som om det var muligt at skille tingene ad på den måde – endsige klogt. Immervæk udgør importen af energi en af de helt tunge poster på underskuddet. 20 mia kr. bliver det til eller – for at oversætte det lidt illustrativt – 10 Farøbroer.

Alligevel slår fantasien tilsyneladende ikke til til andet end denne løben i ring som en anden Peter Plys, der finder spor i sneen og tror, de fører nye steder hen, medens det i virkeligheden bare er hans egne spor, som han finder igen og igen. Uden for dette hus er man knap så fantasiløs. Tværtimod blomstrer det med ideer til, hvad der kan gøres, og de er ikke lige umulige alle sammen. Snarere tværtimod. Det siger sig selv, at man ikke kan fremsætte de mest radikale og vidtrækkende herinde, det kræver nemlig, at man piller ved det eneste hellige, der er tilbage i dette land, privatejendomsretten til kapital og produktionsmidler.

SF er ikke i tvivl om, at det er den slags forslag, der skal til, hvis lemmingeløbet mod afgrunden, som nationalbankdirektøren så malende beskriver, skal vendes i en retning, der ikke bliver autoritær og undertrykkende. Men vi skal i denne omgang spare folketinget for forslag, der stiller sådanne større krav til mod og nytænkning, og i stedet opfordre til, at man i al forsigtighed giver sig til at overveje de 17 forslag, vi her lægger frem.

De har det fælles præg, at de alle er blevet til ud fra den forudsætning, at det på én gang er muligt at spare valuta, begrænse og omlægge energiforbruget, gerne gavne og i hvert fald ikke skade beskæftigelsen og så være noget mere fremsynet end de perspektivløse kriseforslag, man ellers belemrer folk med, uden som sagt at være så vidtrækkende, at de piller synderlig ved gældende magt- og ejendomsforhold. Eller sagt anderledes: de er alle udtryk for almindelig dansk snusfornuft, og det er immervæk ikke det dårligste, der findes.

Det meste af vores energipakke er en genfremsættelse fra i fjor. Den gang mødte forslagene – det må retfærdigvis siges – ikke kun afvisning. Især mærkede vi os, at regeringen var meget åben, selv om det unægtelig blev ved det velvillige. Vi har begrundet håb om, at det går bedre denne gang. Alvoren i energikrisen er trods alt gået op for mange. Der sættes en del penge af til isolering osv., skønt langt fra nok. De fleste partier taler meget om energibesparelse, når de er ude, og regeringen har ikke mindst med sin beslutning om at udskyde a-kraften samtidig markeret vilje til at gå mere aktivt ind i energibesparelser og forskning i vedvarende energi, selv om vi nok kunne ønske os større entydighed i valget af vedvarende energi. Det er meget kostbart for os alle sammen, at regeringen stadig vil ride to heste. Her var et godt sted for en sparerunde.

Men positiv er udviklingen da også. Ministerens tale her i dag har vi grund til at glæde os over, selv om man igen mærker tvetydigheden i energipolitikken, som giver denne underlige valenhed og skepsis over for de ideer, der ikke i forvejen er på bordet hos regeringen.

Til de enkelte forslag vil jeg kun knytte et par bemærkninger. Det er tre store forbrugsområder, vi sætter ind over for: biler og benzin, boligopvarmning og husholdningsmaskinernes elforbrug.

Der er tre forslag om bilerne, ét, der tager sigte på at begrænse benzinforbruget, og to, der har til formål i stedet for at drille dem, der ønsker at bevare deres biler længe, så at komme dem i møde, naturligvis uden at det skal ske på bekostning af sikkerheden.

En af de helt tunge poster på energibudgettet er boligopvarmningen. Derfor må der især gøres noget her. 7 forslag, beslutnings-